

Ա Ռ Հ Ա Ր Պ Ե Տ Ն

Իր ուրսունամեակին առիթով

Արարա՛սի դիմաց կանգնած, դուն արուեստին մեր աննրման,
Եղար երբորդ Մասիսն հըպարս, ո՛վ ալեփառ Խահակեան,
Դըրած սիրսըդ ազատագրման փոքորկին դէմ ահագոյեցիկ
Որ վայելես փառքն այսօրուայ, ու սէրն անմա՛հ ժողովուրդիդ:

Մինչեւ երէկ քեզ իմ մըսքի մանուկ աչքովն էի զըննած,
Մի՛ս ցանկալով որ օր մ'իրաւ Արարա՛սին հետ դէմ դիմաց
Դըսնեմ ըզքեզ...: Հասած եմ արդ իմ ցանկութեանը մէկ հասիկ,
Որու համար ամբողջ սրբով կը զգամ ինզինքնա երջանիկ:

Ուրսունամեայ ծառիդ շուփն ներքեւ կանգնած հըպարսօրէն,
— Իբրեւ զաւակը հաննարիդ —, կուգամ համբոյր սալ ջերմօրէն
Այն ձեռքերուդ՝ որոնք ցան ու ցընծութիւնը քու մեծ ազգին
Տաղերգեցին գիւտը ցերեկ նըւիրումով մը տենդագին:

Դուն անմահ ես մեր սրբին մէջ, ու պիտ' մընաս դարեր ընդմիշտ,
Որքան կ'ապրին աշխարհի մէջ զաւակները հայկեան զարմիդ,
Որոնք յառած նայումսն իրենց քեզ, վստահ եմ, պիտի քալեն
Քու ցոյց տրած հայրենասէնչ խնկաբուրեան համբաներէն:

Յրեդ անմար փառոս դառնան, գրչի Վ.Ս.ՊԵՏ ԻՍՍ.ՀԱ.ԿԵՍ.Ն:

Երեւան

Գ. ՄՈՒՇԵՆՅԱՆ

